

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0029/2010

3.3.2010

BETÆNKNING

om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter: Hvilken strategi skal følges?
(2009/2105(INI))

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Ordfører: Giancarlo Scotta'

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	15
UDTALELSE FRA UDVALGET OM MILJØ, FOLKESUNDHED OG FØDEVARESIKKERHED.....	17
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	21

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter: Hvilken strategi skal følges? (2009/2105(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. maj 2009 om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter (KOM(2009)0234),
  - der henviser til Kommissionens grønbog af 15. oktober 2008 om landbrugsprodukters kvalitet: produktstandarder, produktionskrav og kvalitetsordninger (KOM(2008)0641),
  - der henviser til sin beslutning af 10. marts 2009 om sikring af fødevarekvalitet - harmonisering eller gensidig anerkendelse af standarder¹,
  - der henviser til sin udtalelse af 9. oktober 1998 om en kvalitetspolitik for landbrugsprodukter og levnedsmidler²,
  - der henviser til Kommissionens arbejdsdokument fra oktober 2008 om ordninger for certificering af fødevarekvalitet,
  - der henviser til sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik,
  - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fødevareinformation til forbrugerne (KOM(2008)0040),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarsikkerhed (A7-0029/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har verdens strengeste kvalitetsnormer for fødevarerprodukter, og at disse normer er i overensstemmelse med de europæiske forbrugeres ønske og er et middel til at maksimere merværdien,
- B. der henviser til, at støtte til små og mellemstore bedrifter, hvis produktions- og forbrugsniveauer opfylder lokale behov, kommer både traditionelle og empiriske landsbrugsmetoder til gode og sikrer, at de anvendes i overensstemmelse med de højeste kvalitets- og sikkerhedsstandarder,
- C. der henviser til, at de europæiske kvalitetsprodukter udgør en levende gastronomisk kulturarv i Unionen, og til, at de spiller en vigtig rolle som et økonomisk og socialt aktiv i mange europæiske regioner, hvor de underbygger aktiviteter, der er direkte knyttet til de lokale forhold, navnlig i landdistrikterne,

---

¹ P6_TA-PROV(2009)0098.

² EFT C 328 af 26.10.1998, s. 232.

- D. der henviser til, at den nuværende politik vedrørende distributionskæden indvirker på små producenters muligheder for at nå en bred målgruppe,
- E. der henviser til, at forbrugerne udviser stadig stigende interesse ikke blot for fødevarer sikkerhed, men også for fødevarernes oprindelse og for produktionsmetoder; der henviser til, at EU allerede har taget konsekvensen af denne tendens ved at indføre fire kvalitets- og oprindelsesordninger for fødevarer, nemlig den beskyttede oprindelsesbetegnelse (BOB), den beskyttede geografiske betegnelse (BGB), den garanteret traditionelle specialitet (GTS) og økomærket,
- F. der henviser til, at forbrugerne forbinder disse certificeringsordninger med en garanti for høj kvalitet,
- G. der henviser til, at ny teknologi kan anvendes til at give detaljerede oplysninger om landbrugsprodukter og fødevarers oprindelse og karakteristika,

Generelle bemærkninger

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse og over, at den har indarbejdet flere af de henstillinger, som Parlamentet kom med i forlængelse af den refleksionsproces, der blev indledt med Kommissionens grønbog om landbrugsprodukters kvalitet; ønsker at se de foranstaltninger, der foreslås af Parlamentet i nærværende beslutning, gennemført så hurtigt som muligt, således at den feedback, der er modtaget fra landbrugere og producenter under høringsprocessen, kan blive omsat effektivt i praksis, og således at hensigtsmæssigheden, nødvendigheden og forholdsmæssigheden af det foreslåede regelsæt kan blive vurderet, bl.a. under hensyntagen til virkningerne af den økonomiske krise og nødvendigheden af ikke at skabe yderligere omkostninger eller byrder for producenterne;
2. beklager, at Kommissionens meddelelse ud fra en forenklingmålsætning, som kan vise sig at virke mod hensigten, kun i begrænset omfang har taget hensyn til de ønsker, de berørte sektorer gav udtryk for efter offentliggørelsen af grønbogen;
3. understreger, at kvalitet er en afgørende faktor i hele fødevarerkæden og et væsentligt aktiv for konkurrenceevnen hos de europæiske producenter af landbrugsfødevarer; mener, at kvalitet kan give europæiske producenter betydelige handelsfordele og bidrage indirekte til udviklingen af landdistrikter;
4. mener, at EU's kvalitetspolitik kan forbedre konkurrenceevnen og medføre en merværdi for økonomien i Europas regioner, og at kvalitetsproduktion af landbrugsprodukter og landbrugsfødevarer ofte er den eneste chance for mange landdistrikter med begrænsede produktionsalternativer; betragter endvidere kvalitet som en drivkraft for produktdiversitet og et middel til at udvikle arbejdsstyrkens kvalifikationer;
5. opfordrer til en styrkelse af EU's kvalitetspolitik, fordi den giver EU's producenter et væsentligt incitament til at forbedre deres indsats med hensyn til kvalitet, fødevarer sikkerhed og respekt for miljøet; mener, at denne politik kan bidrage væsentligt til at øge merværdien af EU's landbrugs- og fødevarerproduktion på et stadig mere globaliseret marked;

6. er overbevist om, at en kvalitetspolitik kan skabe en betydelig udvikling i europæisk landbrug, fordi kvalitetsproduktion er et område med højt output, hvor f.eks. BGB-produkterne alene allerede har en værdi på over 14 mia. EUR;
7. mener, at en indførelse af forskellige beskyttelsesniveauer for europæiske kvalitetsbetegnelser kan medføre en urimelig forskelsbehandling, især hvis det primært er økonomiske kriterier, der lægges til grund herfor; mener derfor, at alle geografiske betegnelser bør nyde samme grad af anerkendelse;
8. anser det i lyset af det stadig mere åbne marked for nødvendigt, at EU inden for rammerne af WTO-forhandlingerne forfægter princippet om, at kvalitetsprodukter skal beskyttes effektivt gennem ordningerne for beskyttelse af intellektuel ejendomsret;
9. understreger, at Kommissionen i WTO-forhandlingerne skal søge at opnå en aftale om "ikke-handelsmæssige hensyn", som kan sikre, at importerede landbrugsprodukter opfylder de samme EU-krav inden for områder som fødevarerikkerhed, dyrevelfærd og miljøbeskyttelse, som gælder for landbrugsprodukter fremstillet inden for Unionen;
10. mener, at EU's nye kvalitetspolitik bør være mere åben over for produkter fra de nye medlemsstater, der fik adgang til systemet for registrering af geografiske betegnelser for blot få år siden; mener, at de krav, der skal opfyldes for at registrere et givent produkt, bør være gennemsigtige og forståelige, ikke blot for ansøgerne (producenterne), men også for forbrugerne;
11. mener, at kontrollen og samordningen mellem Kommissionen og medlemsstaterne bør øges for at sikre, at importerede fødevarer opfylder Fællesskabets standarder med hensyn til såvel kvalitet og fødevarerikkerhed som miljø og sociale aspekter;
12. understreger behovet for kvalitetsstandarder, der kan sikre en effektiv kommunikation med forbrugerne vedrørende den måde, hvorpå produkterne er blevet fremstillet, og give incitament til en forbedring af disse standarder og derigennem bidrage til opfyldelsen af EU's bredere politiske målsætninger;
13. mener, at EU's kvalitetspolitik skal knyttes tæt til reformen af den fælles landbrugspolitik efter 2013; anser det for nødvendigt, at EU i forbindelse med denne politik yder finansiel støtte med henblik på at opnå en landbrugsfødevarerproduktion af høj kvalitet; mener, at denne støtte skal bestå i at udvikle, diversificere og stimulere adgangen til den fælles landbrugspolitikens anden søjle, navnlig hvad angår modernisering af bedrifter og oprettelse og udvikling af mikrovirksomheder i landdistrikterne; understreger, at finansiel støtte til udvikling af produktkvalitet kan bidrage til, at semisubsistenslandbrug i højere grad orienterer sig i retning af markedet; mener, at producentorganisationerne har brug for mere støtte, navnlig således at små producenter ikke stilles ugunstigt;
14. understreger, at diversitet fortsat skal være Europas største aktiv, og at alle kvalitetsprodukter, der opfylder de kriterier, som Unionen har defineret, bør anerkendes og beskyttes; vurderer, at det er nødvendigt, at den fælles landbrugspolitik efter 2013 understøtter kvalitetspolitikken, og navnlig producenternes indsats for at fremme mere miljøvenlige produktionsmetoder; gør opmærksom på, at regionerne er den fælles landbrugspolitikens partnere, og at de medfinansierer og styrer landdistriktsudviklingen;

tilføjer, at regionerne på grund af deres geografiske nærhed er producenternes partnere, hvilket navnlig gælder producenter af traditionelle og økologiske produkter; mener, at regionerne bør være tilknyttet processen for anerkendelse og fremme af produkter, der er forsynet med en kvalitetsbetegnelse, samt traditionelle og økologiske produkter;

EU's landbrugskrav og handelsnormer

15. understreger behovet for en formel anerkendelse af den indsats, der ydes af europæiske landbrugsproducenter for at opfylde EU's kvalitets-, miljø-, dyrevelfærds- og sundhedsstandarder;
16. opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse af forskellige modeller for, hvordan de europæiske producenter på deres produkter kan demonstrere den indsats, de gør med hensyn til kvalitet, fødevarerikkerhed og respekt for alle europæiske produktionsstandarder, herunder modellen med et EU-kvalitetsmærke, som kun bør kunne anvendes for landbrugsvarer, der er 100 % produceret i EU, og som - da det vil attestere opfyldelsen af lovkrav, der er underkastet officiel kontrol - under ingen omstændigheder må føre til merudgifter for aktørerne eller økonomiske eller administrative byrder for de medlemsstater, som udøver kontrollen;
17. mener, at EU-landbrugsprodukter i sig selv lever op til en kvalitetsstandard, eftersom de er produceret i overensstemmelse med EU's regler for produktkvalitet, bæredygtig produktion samt miljø- og sundhedskriterier (krydsoverensstemmelse); hertil kommer, at Europas kulturlandskaber bevares gennem dyrkningen af landbrugsprodukter; der bør på denne baggrund være mulighed for mærkning med kvalitetsbetegnelsen "dyrket [produceret, fremstillet] i Europa";
18. mener, at sektorspecifikke handelsnormer spiller en vigtig rolle i produktionskæden og derfor bør bevares, idet de gør ændringer på markedet gennemsigtige, gør det muligt for køberne at sammenligne produktets pris, størrelse og kvalitet og sikrer lige vilkår i europæisk konkurrence;
19. beklager, at Fællesskabets handelsnormer i frugt- og grøntsagssektoren er så godt som afskaffet; anmoder medlemsstaterne og Kommissionen om grundigt at overveje virkningen af dette skridt med henblik på om nødvendigt at genindføre en solid fællesskabsramme, som giver mulighed for at forbedre handelstransaktionernes gennemsigtighed, indføre et fælles sprog blandt aktørerne og fastsætte nogle forbrugervenlige kvalitetskrav;
20. går ind for, at der indføres supplerende fakultative forbeholdte udtryk, og navnlig at der fastlægges klare definitioner af betegnelserne "bjerg-", "ø-", "lokal-" og "lav-CO₂-produkt" og udarbejdes EU-retningslinjer for brugen heraf; udtrykker desuden støtte til harmonisering på fællesskabsplan af betegnelsen "bjergprodukt", som i øjeblikket kun er reguleret i nogle få medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at videreudvikle CO₂-fodaftryk-mærkningen i retning af en mere omfattende måling af det "økologiske fodaftryk", da mærkning eller betegnelser, som kun refererer til kulstofniveauet, negligerer andre vigtige miljømæssige aspekter, såsom indvirkningen på vandressourcer og biodiversitet;

21. mener, at det er nødvendigt at fremme frivillig mærkning af andre miljø- og dyrevenlige produktionsmetoder såsom "integreret produktion", "udendørs græsning" og "bjerglandbrug";
22. mener, at det er nødvendigt at beskytte produkter fra bjergområder og GMO-frie områder; anmoder derfor Kommissionen om at gøre enhver mulig indsats for at sikre en passende beskyttelse af produkter fra disse regioner;
23. opfordrer Kommissionen til at indlede en refleksionsproces vedrørende muligheden af at indføre kvalitetsindikatorer i relation til de sociale produktionsbetingelser, f.eks. producenternes indkomster og kontraktuelle forhold mellem producenter, forarbejdningsvirksomheder og markedsførere;
24. anmoder indtrængende om, at forbrugerne får alle de relevante oplysninger, som er tilgængelige; er tilhænger af, at der indføres lovgivning for obligatorisk mærkning af specifikke råvarer med produktionssted; mener, at dette skal gøres på en måde, som tager højde for omkostningerne ved en sådan Europa-dækkende ordning samt for de særlige karakteristika i bestemte sektorer;
25. bemærker, at mærkning med produktionssted er blevet gennemført med succes i lande som Australien og USA, og at der allerede anvendes en obligatorisk produktionsstedsmærkning i EU for adskillige landbrugsprodukter;
26. påpeger, at supplerende og specifikke oplysninger er frivillige, og at mærkningen ikke må resultere i en overdreven informationsmængde; mener, at EU-kvalitetsmærket først og fremmest bør være let genkendeligt;
27. mener, at man også bør overveje alternative informationsmetoder såsom information via internettet, i strekkoder eller på kvitteringen;
28. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en grundig teknisk og økonomisk undersøgelse med henblik på at sikre, at den nye lovgivning ikke medfører urimelige omkostninger for fødevarerforarbejdningsindustrien, herunder navnlig for små og mellemstore producenter; finder, at en sådan undersøgelse bør omfatte mulighederne for at indføre obligatorisk produktionsstedsmærkning af forarbejdede produkter, der indeholder "'betydelige ingredienser'" (forstået som en ingrediens i en fødevarer, der repræsenterer mere end 50 % af varens tørvægt) eller "karakteriserende ingredienser" (forstået som en ingrediens i en fødevarer, som forbrugeren sædvanligvis forbinder med fødevarerens betegnelse), som defineret i artikel 2 i den foreslåede EU-forordning om fødevarerinformation til forbrugerne;
29. anmoder om, at forenklingen af standarderne og styrkelsen af EU-kvalitetsmærkets troværdighed kommer til at udgøre et supplement til allerede eksisterende certifikater og lokale, regionale eller nationale oprindelsesbetegnelser i medlemsstaterne;
30. anmoder Kommissionen om at sikre sammenhængen i sine forslag vedrørende politikken for landbrugsprodukters kvalitet for så vidt angår tilgangen til spørgsmålet om angivelse af oprindelsesland og den foreslåede forordning om fødevarerinformation til forbrugerne; mener, at kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter bør implementeres på en måde, som

tager højde for omkostningerne ved nye politikker samt for særlige karakteristika i bestemte sektorer såsom sektoren for forarbejdede landbrugsprodukter;

Geografiske betegnelser og traditionelle specialiteter

31. anser de beskyttede oprindelsesbetegnelser og ordningen med geografiske betegnelser for at være et af de instrumenter under den fælles landbrugspolitik, der skal anvendes til at støtte udviklingen af landdistrikter, beskytte regionernes kulturarv og fremme diversificeringen af beskæftigelsen i landdistrikter;
32. mener, at geografiske betegnelser har væsentlig betydning for europæisk landbrug; er af den opfattelse, at de tre registreringsordninger for geografiske betegnelser (for vin, for spiritus og for landbrugsprodukter og fødevarer) bør opretholdes i deres nuværende udformning;
33. mener, at det nuværende EU-system for beskyttelse af produkter med geografisk betegnelse bør opretholdes, og at alle geografiske betegnelser bør nyde beskyttelse på EU-plan; er endvidere af den opfattelse, at der ikke bør indføres nye parallelle nationale eller regionale beskyttelsessystemer, eftersom dette kan føre til uensartede beskyttelsesniveauer; mener heller ikke, der er nogen grund til at indføre yderligere fødevarerregistreringsordninger på fællesskabsplan, eftersom dette vil devaluere de eksisterende ordninger og forvirre forbrugerne;
34. mener desuden, at de to eksisterende redskaber – beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) og beskyttet geografisk betegnelse (BGB) – også bør bevares i fremtiden i betragtning af den høje grad af anerkendelse og succes, de nyder; mener, at det er nødvendigt at gøre forskellen mellem BOB og BGB tydeligere for forbrugerne, og at dette kan opnås gennem en generel informations- og promoveringsindsats, der skal have finansiel fællesskabsstøtte i forbindelse med både det internationale marked og tredjelande, bl.a. ved at øge procentdelen af Fællesskabets medfinansiering;
35. mener, at EU's nuværende regler for geografiske betegnelser skal suppleres med henblik på at sikre fuld anerkendelse og styrkelse af den rolle, der spilles af de organisationer, som medlemsstaterne har udpeget eller godkendt til at administrere, beskytte og/eller fremme de intellektuelle ejendomsrettigheder, som registreringen som BGB-produkt indebærer;
36. mener, at det på grundlag af producenternes erfaringer er kommet frem, at forvaltningen af produktkvaliteten gennem BOB- og BGB-specifikationer og effektiviteten af beskyttelsen mod misbrug ikke er tilstrækkeligt til at sikre yderligere udvikling af produkter med en geografisk betegnelse; vurderer, at EU's lovgivning bør ændres, således at medlemsstaterne kan anerkende og styrke den rolle, der spilles af de organisationer, som de udpeger eller godkender til at administrere, beskytte og/eller fremme BGB-produkter og hertil knyttede intellektuelle ejendomsrettigheder, samt give sådanne organisationer beføjelse til at tilpasse produktionspotentialer til markedets krav på grundlag af retfærdige og ikke-diskriminerende principper;
37. foreslår en styrkelse af rollen for de konsortier, der er indehavere af de geografiske

betegnelser¹, med henblik på at fastlægge lovgivningen for såvel styring af mængderne som anvendelsen af geografiske betegnelser for de fremstillede produkter; mener, at konsortier bør kunne spille en rolle i koordineringen af de økonomiske aktører, for at opnå den størst mulige overensstemmelse mellem de mængder, der fremstilles og markedsføres, og de mængder, som markedet kan absorbere, samt promoveringsforanstaltningerne rettet mod landmænd og forbrugere; vurderer, at de forskellige produktions-, forarbejdnings- og distributionsleds beståen således ville være bedst sikret, idet denne beståen er afgørende for at sikre landområdernes liv; tilføjer, at styring af mængden er et af kravene til styring af kvaliteten; mener, at definitionen af konsortiernes rolle bør præciseres i fællesskabsbestemmelserne; mener, at gældende praksis og indhøstede erfaringer i de forskellige EU-medlemsstater kunne registreres og anvendes til at definere konsortiernes rettigheder og pligter;

38. mener, at der ikke bør føjes yderligere kriterier til registreringsprocessen for disse redskaber, men at målet snarere bør være forenkling; bemærker, at de nuværende procedurer for registrering af BOB'er og BGB'er er komplicerede og langvarige; opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, hvordan denne proces kan fremskyndes;
39. Understreger nødvendigheden af at strømline proceduren for ansøgning om registrering, men støtter ikke idéen om at afkorte kontrolproceduren ved på vilkårlig vis at afvise ansøgninger, som Kommissionen vurderer som mangelfulde, på et tidligt stadie; beklager det forhold, at Kommissionens første vurdering i mange tilfælde er forhastet eller ikke passer til den pågældende sag på grund af en mangelfuld forståelse af produktets specifikke egenskaber eller af de lokale marked;
40. opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse vedrørende den relevante information (i form af mærkning og alle andre til rådighed stående midler), som skal kræves for BOB-/BGB-produkter, der markedsføres under en detailhandlers eget handelsnavn; opfordrer til, at der indføres et krav om obligatorisk BOB- og BGB-registrering, når et produkt markedsføres under en detailhandlers eget handelsnavn;
41. vurderer, at i tilfælde, hvor et BGB-produkt anvendes som ingrediens, bør den organisme, der er ansvarlig for den pågældende geografiske betegnelse, eller den kompetente myndighed kunne definere reglerne vedrørende anvendelsen af dets navn i salgsbetegnelserne for forarbejdede produkter og bære beføjelse til at føre specifik kontrol for at sikre, at BGB-produktets egenskaber, image eller omdømme ikke er blevet forfalsket; vurderer, at Kommissionen bør indføre klare retningslinjer for anvendelsen af navnet på BGB-produkter, der indgår som ingrediens i et forarbejdet produkt, i dets mærkning, med henblik på at undgå vildledning af forbrugerne;
42. støtter indførelsen af fællesskabsregler, der giver de organismer, der administrerer geografiske betegnelser, mulighed for at fastsætte regler for emballering af deres produkter for at undgå enhver forringelse af deres høje kvalitet;
43. modsætter sig idéen om, at geografiske betegnelser kan erstattes af varemærker, da der

---

¹ f.eks. "consortium" i Italien, "consejo regulador" i Spanien, og "organisme de défense et de gestion" eller "détenteur d'IG" i Frankrig;

juridisk er tale om vidt forskellige instrumenter; fastholder, at det er nødvendigt at forklare forskellene mellem varemærker og geografiske betegnelser bedre; opfordrer til en effektiv gennemførelse af de eksisterende fællesskabsregler, der forbyder registrering af et varemærke, der indeholder eller henviser til BOB/BGB, hvis den, der ansøger om registrering, ikke repræsenterer de pågældende BOB/BGB'ers producentorganisationer;

44. kræver desuden, at myndighederne i alle medlemsstater skal være underlagt en gennemgribende og generel forpligtelse til at beskytte BGB'er; ønsker at se denne målsætning konkretiseret gennem en ændring af forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler¹ og gennem en bedre definition af de kontrolprocedurer, der kan tages i anvendelse i alle faser, både før og efter markedsføringen af produkterne;
45. mener, at den garanterede traditionelle specialitet (GTS) bør bevares som redskab, medens de hertil knyttede regler for registrering bør forenkles yderligere; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at revidere GTS-instrumentet, undersøge mulighederne for at fremskynde ansøgningsproceduren, mulighederne for at tilbyde en bedre produktbeskyttelse i henhold til denne ordning samt alle andre midler, som kan gøre netop denne ordning mere attraktiv for producenterne; erindrer om, at GTS er et forholdsvis nyt redskab, hvilket forklarer dets indtil nu begrænsede udbredelse; mener, at dette redskab bør formidles bedre til producenterne, så det får mulighed for at blive et velkendt redskab for kvalitetsfremme i Europa;
46. mener, at Kommissionen for at hindre, at viden om traditionel kost og den måde, hvorpå den er blevet tilberedt gennem generationer, går tabt, bør overveje at oprette en europæisk videnbank for gamle opskrifter og historiske tilberedningsmetoder;
47. støtter indførelsen af værktøjer, der giver mulighed for kollektiv fremme af og reklamering for små traditionelle og lokale håndværksproduktioner med stærk tilknytning til specifikke områder og med et geografisk navn, for hvilke de procedurer, der giver adgang til BOB og BGN, ville være for tunge og omkostningskrævende;
48. erindrer om, at visse geografiske betegnelser systematisk forfalskes i tredjelande; påpeger, at dette undergraver BGB-produkternes omdømme og image og vildleder forbrugerne; understreger, at det for producenterne er en lang og vanskelig procedure at opnå beskyttelse af en geografisk betegnelse i tredjelande, fordi hvert land kan have udviklet sit eget specifikke beskyttelsessystem; opfordrer Kommissionen til at yde teknisk og finansiel støtte til de organisationer, der administrerer geografiske betegnelser, med henblik på at lette løsningen af forfalskningsproblemer;
49. slår til lyd for øget beskyttelse af geografiske betegnelser
  - i WTO, såvel ved hjælp af en udvidelse af beskyttelsen i artikel 23 i TRIPS-aftalen til at omfatte alle geografiske betegnelser som gennem oprettelsen af et multilateralt juridisk bindende register over de geografiske betegnelser og

---

¹ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

- i tredjelande ved hjælp af forhandling af bilaterale aftaler, navnlig med økonomisk vigtige lande;
  - støtter Kommissionens mål om at inkludere geografiske betegnelser i anvendelsesområdet for antipiratkopieringsaftalen og i arbejdsområdet for det kommende Europæiske Observationscenter for Varemærkeforfalskning og Piratkopiering; samt
  - vurderer, at Kommissionen bør samarbejde tættere med organer, der repræsenterer BGB-producenter, forud for indledningen af handelsforhandlinger og under selve forhandlingsprocessen;
  - mener, at reelle fremskridt med hensyn til geografiske betegnelser er en afgørende forudsætning for, at der kan opnås en afbalanceret aftale i forbindelse med landbrugsforhandlingerne i WTO;
50. mener, at kampagnerne for at informere om og fremme systemet med sui generis-beskyttelse af geografiske betegnelser skal intensiveres; håber, at Kommissionen fortsat vil fremme idéen med geografiske betegnelser over for tredjelande, navnlig ved at øge den tekniske bistand til de europæiske BGB-producenter og/eller deres repræsentative organisationer;

Integreret produktion

51. anser det for nødvendigt at fremme produktionssystemer, der er miljøvenlige og bygger på en rationaliseret anvendelse af rå- og hjælpestoffer, som f.eks. "integreret produktion";
52. fremhæver, at de europæiske landbrugeres og kvægavlernes indsats for fødevarerens sikkerhed, miljøet og dyrevelfærden i forhold til import fra tredjelande vil blive tydeliggjort, hvis der indføres fællesskabsbestemmelser om integreret produktion; opfordrer til, at der samtidig indledes en salgsfremme- og markedsføringskampagne for europæisk integreret produktion;
53. støtter fremme af systemer til produktion af kvalitetsfødevarer på grundlag af bæredygtighedskriterier, som f.eks. integreret produktion; anmoder om, at der fastsættes fællesskabsbestemmelser på området med henblik på at harmonisere de forskellige medlemsstaters gældende kriterier, og at de ledsages af en passende salgsfremmende kampagne, der oplyser forbrugerne om de mest relevante aspekter af europæisk integreret produktion;

Økologisk landbrug

54. bekræfter sin tro på, at økologisk landbrug og integreret produktion giver sundhedsmæssige gevinster for forbrugerne, i kraft af sine produktionsprocesser undgår de miljøskader, som er forbundet med brugen af kunstgødning, samt rummer betydelige vækstmuligheder for europæiske landbrugere, selv om det ikke i sig selv udgør løsningen på problemet med den fremtidige globale fødevarerforsyning; støtter de seneste bestræbelser på at udvikle et ny EU-økomærke, der kan anvendes på alle EU-landbrugsprodukter;

55. mener, at der er behov for et egentligt indre marked for økologiske produkter, hvilket indførelsen af et obligatorisk EU-mærke er et vigtigt bidrag til; udtrykker i den forbindelse sin støtte til de rammer, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91¹, og håber, at hele forordningens lovgivningsmæssige potentiale hurtigst muligt vil blive realiseret, selv om den først er trådt i kraft for nylig;
56. understreger, at både medlemsstaterne og EU har pligt til at fremme kvalitetsprodukter og beskyttelsen heraf på internationalt niveau; mener i denne forbindelse, at der er brug for strengere kontrol med økologiske produkter fra tredjelande for at sikre en fair konkurrence mellem økologiske produkter fra EU og tredjelande;
57. påpeger, at fremkomsten af produkter fra det konventionelle landbrug, som er mærket på en måde, der giver indtryk af, at der er tale om økologiske produkter, skader udviklingen af EU's indre marked for økologiske produkter; er derfor bekymret over forsøg på at udvide anvendelsen af miljømærket til fødevarer, som ikke er produceret i overensstemmelse med principperne for økologisk landbrug;
58. konstaterer med bekymring, at der er et voksende antal private miljømærker inden for nonfoodprodukter, som er en sektor i stærk vækst, der ikke er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91¹; anmoder Kommissionen om at evaluere hensigtsmæssigheden af at udvide forordningen til at omfatte denne sektor;
59. fastholder, at det for at få det indre marked for økologiske produkter til at fungere bedre er nødvendigt at:
- sikre, at økologiske produkter fra tredjelande opfylder de samme krav som økologiske produkter fra EU, og at kontrollen hermed skærpes;
  - oplyse oprindelseslandet på såvel friske som forarbejdede økologiske produkter, der indføres fra tredjelande, uafhængigt af om fællesskabsmærket for økologiske produkter anvendes,
  - styrke EU-mærkets troværdighed gennem et program til fremme af økologiske produkter, og
  - mærke ikke-landbrugsprodukter, som der refereres til i forbindelse med økologiske produktionsmetoder, på en anden måde end økologiske landbrugsprodukter;
60. glæder sig over oprettelsen af kontorer for traditionelle og økologiske produkter på medlemsstatsplan; mener, at der i alle medlemsstater bør være enten offentlige eller private institutioner, der er anerkendt af både producenter som forbrugere, og som skal have til opgave at fremme og kontrollere den nationale produktion af økologiske kvalitetsprodukter;

---

¹ EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1

61. opfordrer Kommissionen til at angive, hvordan den agter at fremme lokal handel med miljøvenlige landbrugsprodukter;

Private certificeringsordninger

62. påpeger, at de private certificeringsordninger på nuværende tidspunkt ikke indebærer nogen supplerende information for så vidt angår produkternes kvalitet, men derimod ofte er ved at blive en økonomisk og administrativ byrde for landbrugere, der ønsker at få adgang til markedet;
63. opfordrer til, at der foretages en undersøgelse af alle private kvalitetscertificeringsordninger, som europæiske producenter pålægges at overholde over de kvalitetsspecifikationer, der allerede kræves i henhold til EU-lovgivningen; støtter indførelsen af en EU-rammelovgivning med grundlæggende principper for en gennemsigtig gennemførelse af de pågældende private certificeringsordninger;
64. støtter Kommissionens initiativ til at udarbejde retningslinjer for god praksis for anvendelsen af alle ordninger, der vedrører landbrugsprodukters kvalitet; mener, at disse retningslinjer skal følges af aktørerne og indeholde en række koncepter, der kan sætte produktionssektoren i stand til at øge produkternes merværdi, fremme den gensidige anerkendelse af certificeringsordninger og produktionssektorens deltagelse i udarbejdelsen af disse og via producentsammenslutninger forenkle de administrative krav forbundet med certificering med henblik på at nedbringe landbrugernes omkostninger mest muligt;

Informations- og kommunikationspolitikken

65. beklager, at Kommissionen i sin meddelelse ikke omtaler behovet for forbrugsfremmende foranstaltninger for at sikre rentabiliteten af de europæiske landbrugeres indsats med hensyn til kvalitet, fødevarer sikkerhed og miljø; mener, at de eksisterende instrumenter for forbrugsfremme, som EU råder over, bør reformeres, så deres effektivitet kan forbedres; foreslår i denne forbindelse, at den støtte til forbrugsfremme, som for nylig er indført i vinsektoren, udvides til hele EU-markedet;
66. støtter en europæisk indsats for at oplyse så bredt og så effektivt som muligt om fordelene ved EU's politikker til fremme af fødevarer sikkerhed og -kvalitet; henstiller, at Kommissionen og medlemsstaterne intensiverer deres bestræbelser på at informere om og fremme kvalitets- og fødevarer sikkerhedsstandarder for fællesskabsprodukter;
67. mener, at disse kommunikations- og informationsbestræbelser vedrørende geografiske betegnelser og fællesskabsvaremærker kan udføres af offentlige og/eller private enheder, enkeltpersoner eller organisationer;
68. vurderer, at Kommissionen og medlemsstaterne i lyset af betydningen af EU's marked for forbrugerne bør yde supplerende finansielle midler til forbrugsfremmeprogrammer på det indre marked, og samtidig fortsætte med at øge budgettet for forbrugsfremmekampanjer i tredjelande;
69. understreger, at informationspolitikken ikke blot bør målrettes forbrugere, men også

producenter, eftersom sidstnævntes adfærd nøje er forbundet med deres viden om markedet og om forbrugernes tilfredshed med kvaliteten af deres produkter;

70. understreger den rolle, som EU-støtten potentielt kan spille på dette område, navnlig i form af midler fra ELFUL (Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne); understreger imidlertid, at kreditbetingelserne for små producenter er blevet strammet som følge af den globale finanskrisen, og at dette i betydeligt omfang begrænser deres adgang til den samfinansiering, som anvendes i programmerne for landdistriktsudvikling; foreslår på dette grundlag Kommissionen at overveje en harmonisering af ordningen med landbrugskreditter på EU-plan;
71. går ind for at fremme landbrugsmarkeder, der direkte forvaltes af landmændene som salgssteder for lokale sæsonprodukter, eftersom man på denne måde kan sikre en rimelig pris for kvalitetsprodukter, samtidig med at produktets tilknytning til sit oprindelige område konsolideres, og forbrugerne tilskyndes til at træffe informerede valg på grundlag af kvalitet; mener, at medlemsstaterne bør tilskynde til oprettelsen af markedsføringsenheder, hvor producenterne direkte kan introducere forbrugerne til deres produkter;
72. opfordrer til, at der indføres programmer for fremme af salg på det lokale marked med henblik på at støtte lokale og regionale forarbejdnings- og markedsføringsinitiativer; mener, at dette kan opnås f.eks. gennem producentsammenslutninger, i betragtning af deres bidrag til at øge merværdien i landdistrikterne;
73. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Med globaliseringen af markederne og den alvorlige krise, som Europa gennemlever bl.a. i landbrugssektoren, er et af de svar, som landbrugsmarkedet kan give, at fokusere på produkternes kvalitet.

Den Europæiske Unions kvalitetspolitik kan forbedre konkurrenceevnen og blive en merværdi for økonomien i de europæiske regioner, idet den ofte er den eneste udviklingsmulighed for mange landdistrikter med begrænsede produktionsalternativer.

Kvalitetspolitikken kan ikke løsnes fra resten af den fælles landbrugspolitik, og den kan heller ikke se bort fra de nye udfordringer såsom kampen mod klimaforandringer, bevarelse af biodiversitet, energiforsyning og udvikling af bioenergi, dyrevelfærd samt vandforvaltning i landbruget, hvor samfundet forventer en bedre styring.

Disse komplekse problemstillinger og de stigende forventninger fra forbrugernes side bør der tages højde for i den kommende kvalitetspolitik for landbrugsprodukter, der bør operere med et kvalitetsbegreb, der ikke er afgrænset og statisk, men knyttet til de betydelige muligheder, der ligger i et moderne landbrug, der er dynamisk, rigt og diversificeret, som det er tilfældet med det europæiske, og som er i stand til at tilbyde ikke kun fødevarerprodukter af høj kvalitet, men også tjenester af fundamental betydning i et samfund i fortsat udvikling.

Ordføreren er positivt stemt for Kommissionens meddelelse og indarbejdningen af de henstillinger, der blev fremsat af parlamentsmedlemmerne under debatten om grønbogen om landbrugsprodukters kvalitet, og udtrykker ønske om, at de foranstaltninger, der foreslås af Parlamentet i nærværende betænkning, og som er et resultat af drøftelser og vurderinger, der er indkommet fra repræsentanter for forskellige brancheorganisationer, gennemføres snarest muligt.

Ordføreren har for det første undersøgt landbrugernes krav og handelsnormerne. Det bemærkes, at Kommissionen foreslår, at der indføres et europæisk kvalitetsmærke for produkter, der helt og aldeles stammer fra og er forarbejdet i Europa. Dette mærke skal blive som en paraply, hvorunder de europæiske produkter, der opfylder de europæiske produktionskrav, vil kunne samles, og det skal udgøre den formelle anerkendelse af de europæiske landbrugeres indsats for at opretholde høje produktionsstandarder. Ordføreren opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde en undersøgelse af muligheden for at indføre et europæisk mærke, der bygger på kvalitetskriterier, som skal sikre en høj garantistandard.

Hvad angår handelsnormerne for landbrugsprodukter mener ordføreren, at disse stadig spiller en stor rolle, idet de gør markedet gennemsigtigt, giver køberne, fra grossist til forbruger, mulighed for at sammenligne priser, dimensioner og kvalitet og sikrer lige konkurrencevilkår i Den Europæiske Union.

Ordføreren støtter indførelsen af fakultative forbeholdte udtryk som f.eks. "bjergprodukter" og "lavkulstofprodukter", hvis definition bør harmoniseres på fællesskabsplan.

Forbrugerne forveksler ofte angivelsen af det sted, en fødevarer er forarbejdet, med produktets oprindelse og er ofte ikke bekendt med, hvordan fødekæden fungerer.

Ordføreren mener derfor, at det er nødvendigt med en obligatorisk angivelse af produktionsstedet for råvarer, hvis der skal gives forbrugerne reel oplysning om de produkter, de køber, eftersom produkterne nogle gange gennemgår en produktionscyklus, som ændrer deres karakteristika betydeligt i henseende til kvalitet og fødevarer sikkerhed. Han ønsker også, at der indføres en lovgivning for angivelse af oprindelsesstedet for forarbejdede fødevarer.

Ordføreren har for det andet set nærmere på de geografiske betegnelser og de traditionelle specialiteter.

De geografiske betegnelser har stor betydning for europæisk landbrug, ikke kun økonomisk, men også etisk, miljømæssigt og socialt, for produkternes tilknytning til de pågældende områder og for en beskyttelse og udvikling af landdistrikterne, der knytter an til en særlig tradition, historie, smag og viden med dybe rødder tilbage i tiden. Ordføreren mener derfor, at de tre ordninger for registrering af geografiske betegnelser skal opretholdes i deres nuværende udformning.

Hvad angår de to redskaber BOB og BGB foreslår ordføreren, at de to ordninger for geografiske betegnelser bevares separat, eftersom der i en enkelt beskyttelsesordning ikke vil kunne tages højde for forskellene med hensyn til de krav, der stilles til forbindelsen mellem produktet og produktionsområdet, og til reglerne for produktion, forarbejdning og fremstilling af landbrugsprodukter.

Ordføreren mener, at der er behov for en regelforenklings for at få lettere bureaukratiet for virksomhederne, men dette må ikke føre til, at de normer sænkes, som de europæiske producenter har lagt betydelige kræfter og investeringer i at overholde.

Med hensyn til ex officio-beskyttelse af geografiske betegnelser som et krav til myndighederne i alle medlemsstater ønsker ordføreren en revision af forordning nr. 510/2006 og en fastlæggelse af fælles europæiske procedurer.

Hvad angår geografiske betegnelser i tredjelande ønsker ordføreren en mere omfattende beskyttelse heraf, hvilket kan ske via optagelse i internationale registre og international anerkendelse i WTO-regi.

Til sidst har ordføreren set på de promoverings- og kommunikationspolitiske tiltag. For at fremme kvalitetspolitikken i Den Europæiske Union mener ordføreren, at det er afgørende med en intensiv uddannelses- og oplysningsindsats over for forbrugerne om de forskellige europæiske mærker og om de garantier, som disse mærker giver, for at kvalitetspolitikken kan blive en succes.

Ordføreren mener, at spørgsmålet om landbrugsprodukter af høj kvalitet er afgørende for, at købere og forbrugere kan få korrekte oplysninger om produkternes karakteristika, og at dette alt sammen er afgørende for, at det fortsat kan garanteres, at køb af produkter fra Den Europæiske Union er ensbetydende med køb af produkter af særlig kvalitet, som udspringer af de forskellige regionale traditioner i Europa.

28.1.2010

UDTALELSE FRA UDVALGET OM MILJØ, FOLKESUNDHED OG FØDEVARESikkerhed

til Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter: Hvilken strategi skal følges?
(2009/2105(INI))

Rådgivende ordfører: Pilar Ayuso

FORSLAG

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed opfordrer Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. opfordrer til en styrkelse af EU's kvalitetspolitik, da den giver EU's producenter et væsentligt incitament til at forbedre deres indsats med hensyn til kvalitet, fødevaresikkerhed og respekt for miljøet; mener, at denne politik kan bidrage væsentligt til at øge merværdien af EU's landbrugs- og fødevareproduktion på et stadig mere globaliseret marked;
2. understreger kvalitetsproduktionens betydning for bevarelsen af den økonomiske, sociale og kulturelle struktur i mange landdistrikter i Europa samt nødvendigheden af at bevare denne struktur, især i regioner, hvor der kun er få produktionsalternativer;
3. beklager, at Kommissionens meddelelse ud fra en forenklingsmålsætning, som kan vise sig at virke mod hensigten, kun i begrænset omfang har taget hensyn til de ønsker, de berørte sektorer gav udtryk for efter offentliggørelsen af grønbogen;
4. går ind for at opretholde sondringen mellem beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser for at undgå nivellering i nedadgående retning af de kriterier, der skal opfyldes af de europæiske producenter, og samtidig opretholde en stærk tilknytning til lokalområdet; går samtidig ind for alle de foranstaltninger, der skal sikre klar information af de europæiske forbrugere;
5. afviser tanken om en fusionering af systemerne for registrering af de geografiske betegnelser for vin, spiritus og fødevarer, fordi det er nødvendigt at opretholde den

specifikke karakter af hver af disse grupper;

6. mener, at en indførelse af forskellige beskyttelsesniveauer for europæiske kvalitetsbetegnelser kan medføre en urimelig forskelsbehandling, især hvis det primært er økonomiske kriterier, der lægges til grund herfor; mener derfor, at alle geografiske betegnelser bør nyde samme grad af anerkendelse;
7. opfordrer Kommissionen til at indlede forhandlinger om oprettelse af et internationalt register for geografiske betegnelser i WTO-regi og støtter dens planer om at få optaget geografiske betegnelser i handelsaftalen vedrørende bekæmpelse af forfalskning og i arbejdsområdet for det kommende observationscenter for varemærkeforfalskning og piratkopiering;
8. understreger, at Kommissionen i WTO-forhandlingerne skal søge at opnå en aftale om "ikke-handelsmæssige hensyn", som kan sikre, at importerede landbrugsprodukter opfylder de samme EU-krav inden for områder som fødevarerikkerhed, dyrevelfærd og miljøbeskyttelse, som gælder for landbrugsprodukter fremstillet i EU;
9. går ind for frivillig angivelse af oprindelsen af de råvarer, som indgår i forarbejdede fødevarer, men er modstander af en tvungen angivelse af landbrugsprodukters herkomststed, da dette vil pålægge europæisk industri store omkostninger, som vil være helt ude af proportioner med den merværdi, en sådan foranstaltning vil kunne give; påpeger, at den europæiske industri i forvejen skal opfylde strenge mærkningskrav for at give forbrugerne korrekte oplysninger; mener, at en frivillig angivelse af råvarers oprindelse ikke burde udgøre en hindring for det indre marked;
10. mener, at kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter, for eksempel med hensyn til mærkning, bør hænge sammen med anden relevant EU-lovgivning; mener, at kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter bør gennemføres på en måde, som tager højde for omkostningerne ved nye politikker samt for særlige karakteristika i bestemte sektorer såsom sektoren for forarbejdede landbrugsprodukter;
11. mener, at EF's handelsstandarder spiller en vigtig rolle i produktionskæden, idet de bidrager til at sikre markedets gennemsigtighed og en fair konkurrence, samtidig med at de gør det lettere for forbrugerne at sammenligne produkterne på pris, kvantitet og kvalitet; anmoder derfor om, at Fællesskabets handelsstandarder bevares og styrkes, og er modstander af at overlade fastsættelsen heraf til private organisationer;
12. beklager, at Kommissionen på trods af modstand fra et flertal af medlemsstaterne allerede er gået i gang med at foretage en reel afvikling af Fællesskabets markedsføringsstandarder for frugt og grøntsager uden at afvente det endelige resultat af debatten om fremtiden for EU's kvalitetspolitik, og at den dermed foregriber de beslutninger, der skal vedtages af Rådet og Parlamentet netop på dette område;
13. mener, at EU-landbrugsprodukter i sig selv lever op til en kvalitetsstandard, eftersom de er produceret i overensstemmelse med EU's regler for produktkvalitet, bæredygtig produktion samt miljø- og sundhedskriterier (krydsoverensstemmelse); påpeger desuden, at Europas kulturlandskaber bevares gennem dyrkningen af landbrugsprodukter; finder, at der på denne baggrund bør være mulighed for mærkning med kvalitetsbetegnelsen "dyrket

(produceret, fremstillet) i Europa";

14. bifalder Kommissionens planer om at indføre et nyt EU-logo for økologiske produkter, der kan bidrage til at fjerne hindringerne for handelen med disse produkter på det indre marked; er samtidig tilhænger af, at der tages de nødvendige initiativer for at fremme handelen med økologiske produkter på internationalt plan; mener, at produkter fra tredjelande skal opfylde de samme krav for at kunne blive omfattet af det nye EU-økologilogo, og at kontrollen bør styrkes;
15. mener, at det er nødvendigt at fremme frivillig mærkning af andre miljø- og dyrevenlige produktionsmetoder såsom "integreret produktion", "udendørs græsning" og "bjerglandbrug";
16. anser det for vigtigt, at der er ensartede definitioner af supplerende information, f.eks. vedrørende CO₂-fodaftryk;
17. mener, at man også bør overveje alternative informationsmetoder såsom information via internettet eller på kvitteringen;
18. glæder sig over Kommissionens planer om at indføre retningslinjer for bedste praksis i samarbejde med de berørte parter, med henblik på i størst muligt omfang at standardisere de private kvalitetscertificeringer og dermed lette producenternes tilpasning til de forskellige eksisterende ordninger samt at indføre gensidig anerkendelse og minimere forskellene mellem de private og de offentlige certificeringssystemer, bl.a. med hensyn til miljøkrav;
19. beklager, at Kommissionen i sin meddelelse ikke omtaler behovet for forbrugsfremmende foranstaltninger for at sikre rentabiliteten af de europæiske landbrugeres indsats med hensyn til kvalitet, fødevarer sikkerhed og miljø; mener, at de eksisterende instrumenter for forbrugsfremme, som EU råder over, bør reformeres, så deres effektivitet kan forbedres; foreslår i denne forbindelse, at den støtte til forbrugsfremme, som for nylig er indført i vinsektoren, udvides til hele EU-markedet;
20. bifalder indførelsen af nye fakultative forbeholdte udtryk såsom "bjerglandbrug" og anmoder om, at disse tiltag ledsages af passende forbrugeroplysningskampagner.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	27.1.2010
Resultat af den endelige afstemning	+: 51 -: 5 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Marina Yannakoudakis
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Cristian Silviu Buşoi, Bill Newton Dunn, Crescenzo Rivellini, Renate Sommer, Struan Stevenson, Michail Tremopoulos, Anna Záborská

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	22.2.2010
Resultat af den endelige afstemning	+: 34 -: 4 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	John Stuart Agnew, Richard Ashworth, Liam Aylward, Christophe Béchu, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Elisabeth Köstinger, Giovanni La Via, Stéphane Le Foll, George Lyon, Miguel Angel Martínez Martínez, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Mariya Nedelcheva, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Giancarlo Scotta', Alyn Smith, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Salvatore Caronna, Spyros Danellis, Esther de Lange, Filip Kaczmarek, Hans-Peter Mayer, Maria do Céu Patrão Neves